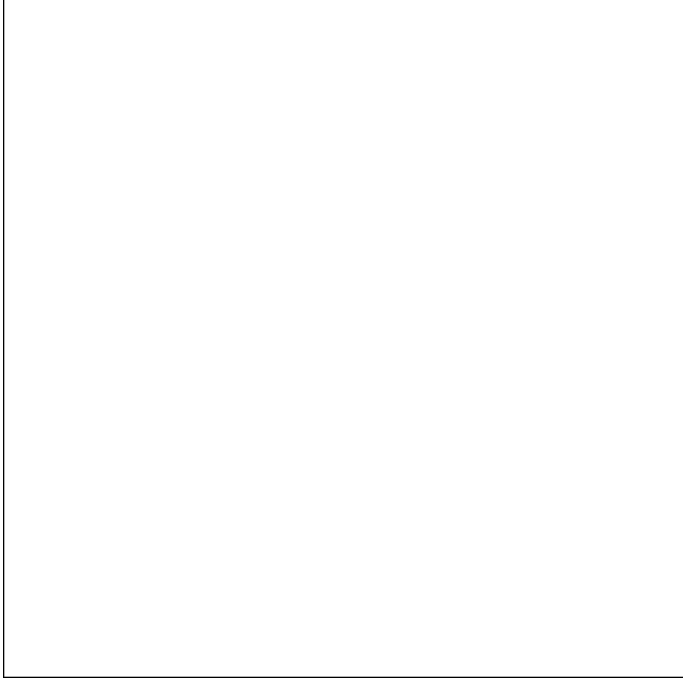

Det søstera til Vusi sa

 Nina Orange

Wiehan de Jager

 Espen Stranger-Johannessen

4

 norsk nb

Global Storybooks

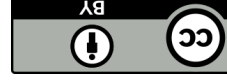
globalstorybooks.net

Det søstera til Vusi sa

 Nina Orange

Wiehan de Jager

 Espen Stranger-Johannessen

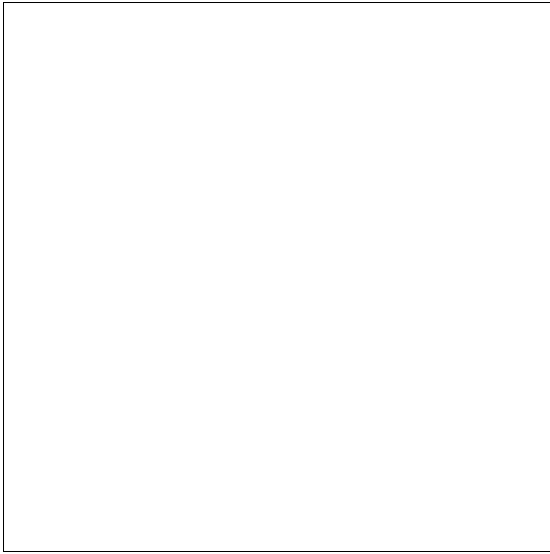

This work is licensed under a Creative Commons

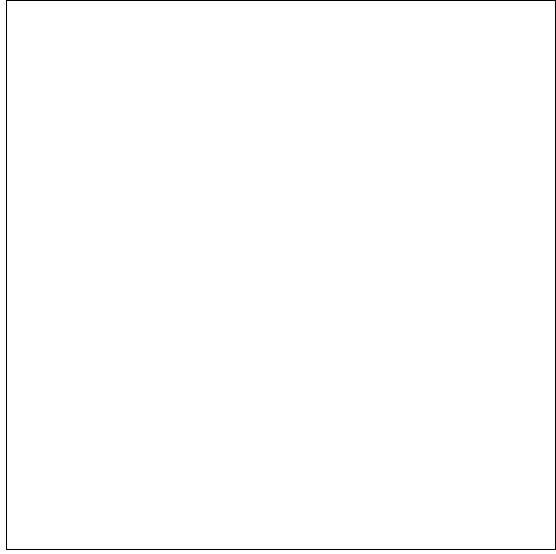
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

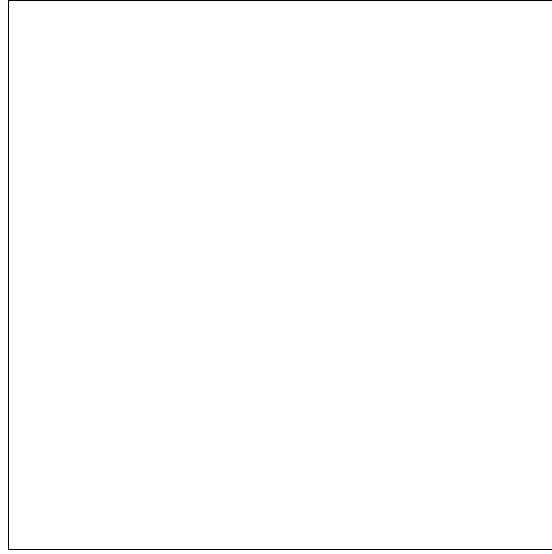

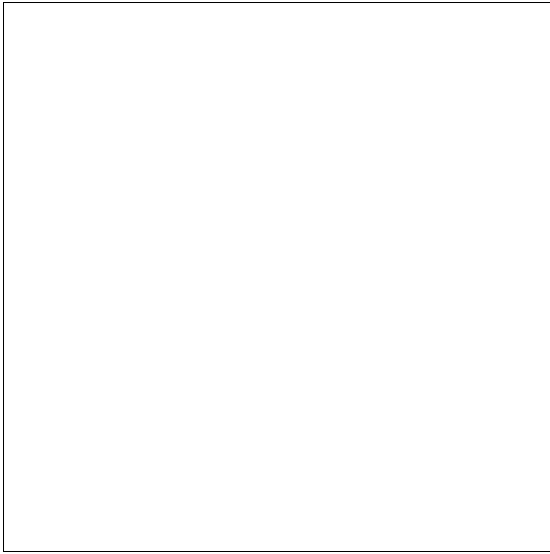
Tidlig en morgen ropte bestemoren til Vusi på ham: «Vusi, vær snill og ta med dette egget til foreldrene dine. De vil lage en stor kake til bryllupet til søstera di.»

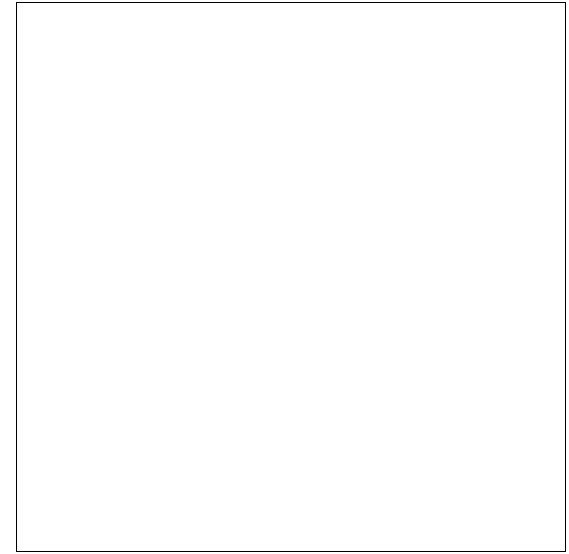
På vei til foreldrene sine møtte Vusi to gutter som plukket frukt. En gutt snappet egget fra Vusi og kastet det på et tre. Egget knuste.

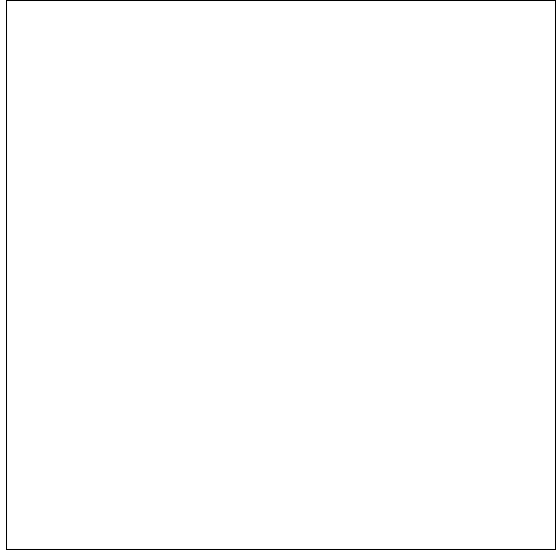
Søstera til Vusi tenkte en stund, så sa hun: «Vusi, kjære bror, jeg bryr meg virkelig ikke om gaver. Jeg bryr meg ikke en gang om kakai! Vi er alle sammen samlet her, så jeg er glad. Så ta på deg noen fine klær, og la oss feire denne dagen!» Så det var det Vusi gjorde.

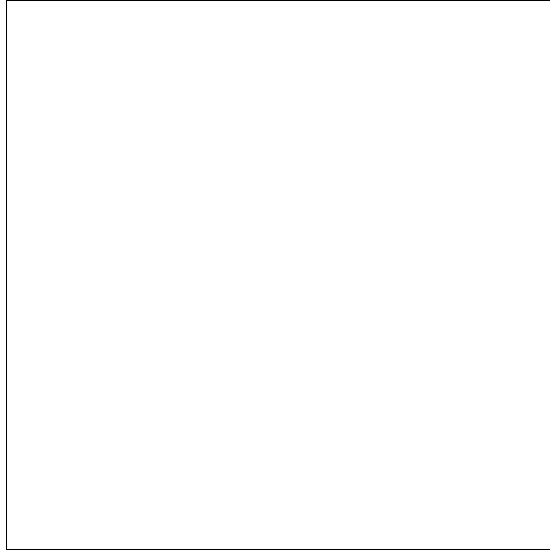
«Hva har du gjort?» ropte Vusi. «Det egget var ment for en kake. Kaka var til bryllupet til søstera mi. Hva kommer søstera mi til å si hvis det ikke blir noen bryllupskake?»

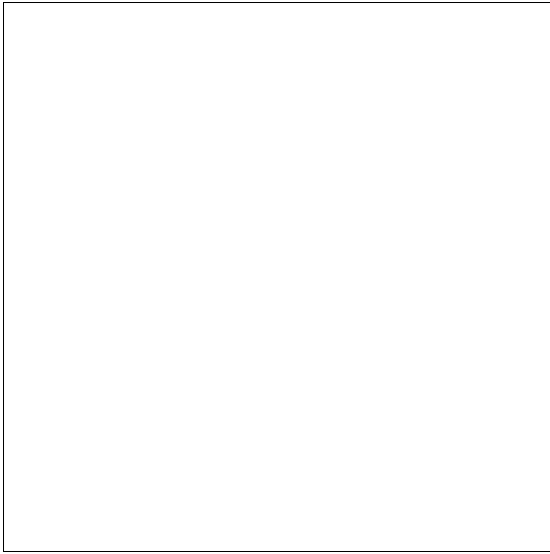
«Hva skal jeg gjøre?» ropte Vusi. «Den kua som sprang bort, var en gave til gjengjeld for halmen som bygningsarbeiderne ga meg. Bygningsarbeiderne ga meg halmen fordi de knakk kjeppen fra fruktplukkerne. Fruktplukkerne ga meg kjeppen fordi de knuste egget som var ment for kaka. Kaka var ment for bryllupet. Nå er det ikke noe egg, ikke noen kake, og ikke noen gave.»

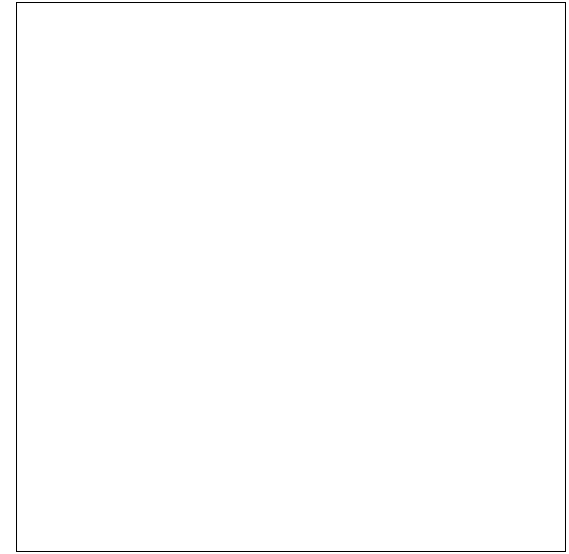
Guttene var lei seg for at de ertet Vusi. «Vi kan ikke hjelpe deg med kaka, men her er en kjøpp til søstera di», sa den ene. Vusi fortsatte på reisen.

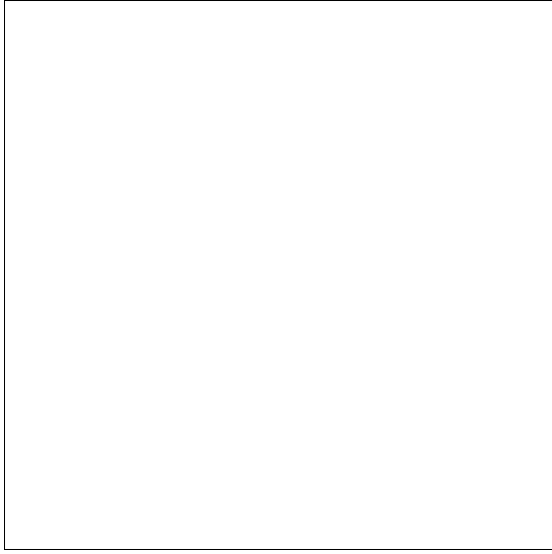
Men kua sprang tilbake til bonden rundt middagstid. Og Vusi gikk seg vill på reisen. Han kom fram veldig sent til bryllupet til søstera si. Gjestene var allerede i gang med å spise.

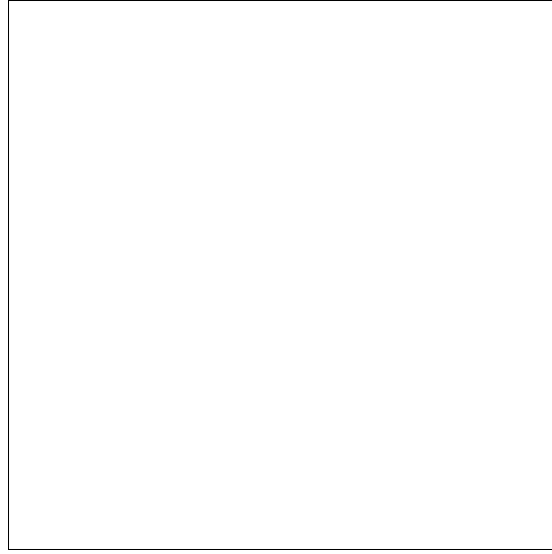
På veien møtte han to menn som bygget et hus. «Kan vi bruke den sterke kjeppen?» spurte den ene. Men kjeppen var ikke sterk nok for bygningen, så den knakk.

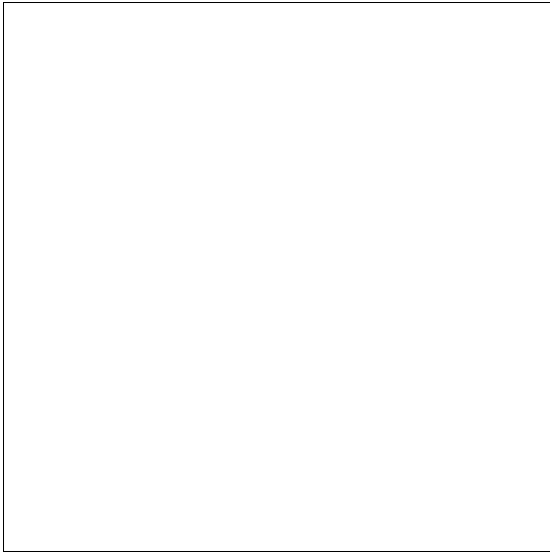
Kua var lei seg for at hun var grådig. Bonden ble enig i at kua skulle følge med Vusi som en gave til søstera hans. Og slik fortsatte Vusi.

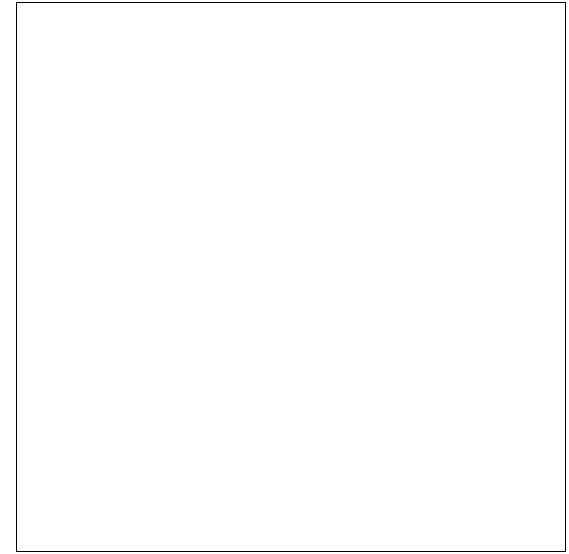
«Hva har du gjort?» ropte Vusi. «Den
kjeppen var en gave til søstera mi.
Fruktplukkene ga meg den kjeppen fordi
de knuste egget som var ment for kaka.
Kaka var ment for bryllupet til søstera mi.
Nå er det ikke noe egg, ikke noen kake, og
ikke noen gave. Hva kommer søstera mi til
å si?»

«Hva har du gjort?» ropte Vusi. «Den
halmen var en gave til søstera mi.
Bygningsarbeidene ga meg den halmen
fordi de knakk kjeppen fra fruktplukkene.
Fruktplukkene ga meg kjeppen fordi de
knuste egget ment for kaka til søstera mi.
Kaka var ment for bryllupet til søstera mi.
Nå er det ikke noe egg, ikke noen kake, og
ikke noen gave. Hva kommer søstera mi til
å si?»

Bygningsarbeiderne var lei seg for at de knakk kjeppen. «Vi kan ikke hjelpe deg med kaka, men her er litt halmtekke for huset til søstera di», sa den ene. Og slik fortsatte Vusi på reisen.

På veien møtte Vusi en bonde og ei ku. «For noe deilig halm, kan jeg få en smakebit?» spurte kua. Men halmen smakte så godt at kua spiste opp alt!